

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

بهرام رحمانی
۱۲ مارچ ۲۰۱۷

تشکر از همه دوستان عزیز بابت ابراز همدردی!

اینک که دست طبیعت، بهار زندگی ما را به برگریزان خزان بدل کرد و گل سرسید زندگی ما را به دیاری بی‌بازگشت برد. دنیای با او بودن بهما نیاموخت که بی‌او چه کنیم اما جسارت و استقامتش در مقابل ظلم و ستم و زورگوئی و تاریک‌اندیشی به ما آموخت که محبت‌های بی‌صدای او را که جاودانه در جان زندگی‌مان عمیقاً لانه کرده است، فراموش نکنیم.

پدر، رفیق، دوستم، معلم عزیزم و جانم، از این مرز و بوم به دیار دیگری شتافت تا شاید به مادرم و برادرم ببینند. بی‌شک غم از دست دادن عزیزان و نزدیکان و رفقاء همیشه سخت و طاقت‌فرساست، از اینرو ابراز همدردی و همبستگی و حضور گرم و صمیمانه دوستان، آشنایان و بستگان باعث تسلی دل غمدیدگان می‌شود.

سوگ برای برخی‌ها فقط دل‌تنگی و چند قطره اشکی‌ست که بی‌تاب روی گونه‌ها می‌لغزد، اما برای خیلی‌ها، تلخی مرگ عزیز، گاهی حتی تا پایان عمر در کام آن‌ها می‌ماند به‌ویژه ما که از دیدار عزیزان‌مان در ایران، حتی هنگام بیماری و مرگشان هم محروم هستیم غمی مضاعف داریم، انگار چیزی در گلویمان گیر کرده است و هر کاری می‌کنیم پائین نمی‌رود. بغضی جانکاه و جگرسوز. در حقیقت، ما در غم عزیزان از دست رفته‌مان به‌شدت دل‌تنگی می‌کنیم، اشک می‌ریزیم، دل‌مان می‌سوزد و اما در مقابل، پیکار ما علیه حکومت اسلامی و تاریک‌اندیشی که عامل اصلی فروپاشی بسیاری از زندگی‌های شهروندان ایرانی و جدائی آن‌ها و اعدام هزاران هزار انسان است عمیق‌تر و گسترده‌تر می‌شود. برای این که راه مان به گستره وسیع دنیائی سرشار از آزادی و شادی و کامروائی برسد جز ادامه راه عزیزان جان‌باخته و از دست رفته‌مان راه دیگری وجود ندارد؛ عزیزانی که در راه برداشته‌شدن مرزها و فاصله‌های اجباری و پایان‌دادن به درد و رنج انسان و تحقق آزادی و برابری و انسانیت تلاش کرده‌اند بهترین یادبود و قدردانی از آن‌هاست!

دردها و رنج‌های ما همه کمابیش مشترک است؛ یعنی راه‌های حل‌مان هم مشترک و جمعی و سیاسی و اجتماعی و فرهنگی است. یعنی در یک‌سو، دنیای زندگان است پر شده از سوگ‌دیده‌های غمگینی که حالا محبوب‌های رفته‌شان را کم دارند؛ عزیزانی که هر کدام در زندگی، محبوب کسانی بوده و همراه خودشان خاطره‌های تلخ و شیرین را زیر خاک برده‌اند.

در سوی دیگر، با همه دردها و رنج‌ها و فشارها، سوگ‌دیده‌ها، لحظه‌ای از مبارزه در تحقق آزادیخواهی و عدالت‌جویی و برابری طلبی خود دست بر نمی‌دارند.

در واقع جاده زندگی دو طرفه است: یک طرف راه بی‌بازگشت است و طرف دیگر، پای گذاشتن در اول جاده زندگی. یعنی چرخه زندگی ادامه یافته و باز تولید می‌شود و از حرکت باز نمی‌ایستد. همین چرخه طبیعی زندگی‌ست که به انسان امید و آرزوهای زیبا می‌دهد تا برای تغییر نظم موجود جهان نابرابر و پرمشقت سخت تلاش کند. در واقع آن که رفته، بر نمی‌گردد، اما باید به فکر آن بود که تازه چشم به جهان گشوده است.

با نهایت احترام و ارادت و با عرض سپاس، بدین وسیله مراتب قدردانی و تشکر خود را از یکایک شما دوستان، آشنایان، بستگانی که در مراسم تشییع، تدفین، مجالس ترحیم و یادبود پدرم در ایران و همچنین با ارسال پیام، دیدار و انتشار مطلب در خارج کشور شرکت نموده و با ابراز همدردی، موجب تسلی خاطرمان شدید صمیمانه تقدیر و سپاسگزاری می‌نمائیم. ضمن آرزوی سلامتی و سعادت برای همه عزیزان. تندرستی، موفقیت، شادابی و طراوت بهاری همگان را با صمیم قلب خواهانیم.

شعر «پدر» از ناظم حکمت

پدر!

آغاز هر سال نو

به تو

فقط

یک پیام دارم:

«تو را چه قدر زیاد دوست دارم

آن قدر که

طولانی‌ترین زندگی را برای شما...»

پدر!

پدرم، عزیزم، برادرم، رفیقم!

نه در مقابل ظلم، نه مرگ، نه ترس

سر تسلیم فرود نمی‌آورم.

تنها در مقابل تو

سر خم می‌کنم.

پدرم، عزیزم، برادرم، رفیقم...

با احترام

بهرام رحمانی

شنبه بیست و یکم اسفند [حوت] ۱۳۹۵ - یازدهم مارچ ۲۰۱۷